

nu to Gange ere skete derovre, ikke skulle gentage sig. Naar vi staa overfor Løsningen af dette Spørgsmaal, tror jeg, der er to Ting, man skal holde sig for Øje: Paa den ene Side, hvorledes Befolkningen stiller sig, de Erfaringer, som Befolkningen har gjort hver paa sit Omraade, Røster fra de lokalt interesserede, og paa den anden Side Betænkningen, der nu foreligger fra den Kommission, som er nedsat netop med det Formaal at give Raad om en Udvej af Vanskelighederne. Det er ikke en Kommission, der som tidligere Kommissioner har til Opgave at finde Havne. Der er fra flere Sider slaaet paa Havnene, men her foreligger ikke noget derom. Her skulle vi blot tage under Overvejelse, hvorledes Færerne for Over-svømmelser fra Havet kunne blive forebyggede, og hvorledes vi samtidig kunne faa et brugbart og forsvarligt Udløb. Det er de Opgaver, vi staa overfor. Saa kan man sige om det første, Røsten, der lyder fra Beboernes Side, at det er vanskeligt for Lovgivningsmagten at danne sig en Mening om, hvad den gaar ud paa, fordi Beboerne ere saa uenige. Det er rigtigt nok. De fleste af dette Tings ærede Medlemmer ville vistnok indrømme, at deres Lokalkendskab her i det hele er mangelfuldt, og saa maa man jo høre, hvad der kommer fra den paagældende Egn, men nu ere de uenige derovre, og de sende Deputationer og Adresser til os, som tale, kan man sige, den ene i Øst, den anden i Vest, og hvad skal man saa tro?

Jeg vil nødig ind paa gamle Strids-spørgsmaal eller ind paa noget, der kan bidrage til, at vi faa en lang Debat, men jeg skal dog sige saa meget — jeg kan ikke lade være dermed —, at alt for meget af det, der er kommet her ind, ikke er retledende, men vildledende for Rigsdagen, og det at faa noget her ind, som er vildledende, kan ikke bidrage til at skaffe en god Ordning. Det vil blive et rent Lykketræf, hvis det skulde ske. (*Eduard Larsen: Hør!*). Det ærede Medlem fra Kerteminde (*Eduard Larsen*) siger Hør, saa vil jeg tage et omdelt Kort, der er kommet her ind, og vise det til det ærede Medlem. Jeg ved ikke, hvorfor det er kommet her ind. Jeg saa paa det og kunde ikke blive klog paa, hvad det skulde sige, og hvor det kom fra. Der maa være en derovre, der laver den Slags Ting. Det kan være, at der, som man har sagt, er et Hovedkontor derovre, som fabrikerer den Slags. Naa, det er jo ligeegyldigt, men det Kort er blevet omdelt, og jeg har hørt af

Medlemmer, at det, som her paa Kortet er gult og violet, betyder det, der kaldes Sydpartiet, det, der holde paa Nymindengab eller det sydlige Udløb lidt længere Nord paa ved Hegnet, eller hvor det nu er, og det længere her oppe paa Kortet er det, som kaldes Nordpartiet. Men det er i den Grad misvisende, at der kun bliver en ganske lille Strimmel nederst, som kommer til at høre Sydpartiet til.

Vi fik en Resolution fra et Møde, der blev afholdt i Tarm, om jeg ikke husker fejl, var det i December Maaned — jeg husker ikke Datoen. Det var Sydpartiet, der holdt dette Møde, jeg var selv til Stede, men deltog selvfølgelig ikke i Forhandlingerne, jeg var der blot som Tilhører. Der blev forhandlet i lang Tid om at finde en Løsning eller en Overenskomst med Hensyn til, hvor man nu skulde tilraade Rigsdagen at lægge Gennemgravningen, og man enedes endelig om en Resolution, der kom til at lyde paa Lukning af Hvide Sande og en ny Gennemgravning, ikke nordligere end Skodbjerge og ikke sydligere end Hegnet. Der stod i Resolutionen, at der var en Forsamling paa 300 Mennesker til Stede ved dette Møde, og det er rigtigt nok; jeg er tilbøjelig til at tro, at der var flere, i alt Fald i den Tid, der stemtes. Der stod endvidere, at det overvejende Flertal stemte for Resolutionen og kun 19 imod. Det er ogsaa rigtigt, at der kun var 19, der stemte imod; men det er ikke rigtigt, at der var et Flertal af Forsamlingen, der stemte for Resolutionen, thi der blev stemt flere Gange, og det højeste Stemmetal, der blev talt, var 125, saa denne Angivelse er ikke absolut vejledende. Desuden var der en Del Formænd for adskillige Institutioner, Sogneraad o. l., som underskrev uden nogen Bemyndigelse. Men den Gang saa Hvide Sande-Kommissionen blev nedsat og rejste over til Vestjylland, var der en hel Del af disse, der alligevel bleve noget ængstelig over det, der var lavet; de fik i Huj og Hast lavet en Adresse og sendte Deputationer til Kommissionen for at udtale deres Mening. Og det viser sig da, at selv et Sogn som Hemmed — det er min egen Kommune —, hvis Formand havde underskrevet som Formand for Hemmed-Sønder-Vium Sogneraad, skønt vi ikke havde talt et Ord om det i Sogneraadet og heller ikke havde indvarslet til noget Møde derom, blev ængsteligt og fik lavet en Adresse i Løbet af et Par Dage. Det samme skete i Lønborg, ligesaa i Stavning. Man gik til Kommissionen med denne Adresse, og det